

tatott beszélgetése alkalmával tárgyalt az Egyesült-Államokkal szemben fennálló két millió dollár adósság rendezésének lehetőségéről

Poincaré nem mond le a német zálogjogokról.

Páris, április 25. Azon az ünnepi lakomán, amelyet a köztársasági egyesülés tegnap este rendezett, Poincaré nagy választási beszédet mondott. Behatóan foglalkozott a belpolitikával. Helyel-közzel nagyon élesen szólt a radikálisok és a szocialisták szövetsége ellen. A kormány azt várja, hogy a jövődő kamarában erős többsége lesz, amely nem marad alul bármiféle forradalmi vagy alkotmányos törekvéssel szemben, akár jobbról, akár balról jön is.

Ismertette a jövődő kamara legfontosabb feladatait a belpolitika terén, majd kijelentette, hogy külpolitikai feladatokat is kell teljesíteni. A kamarának a határon túlra kell vetni tekintetét, hogy biztosítsa Franciaország jogait és megszilárdítsa a világ békét. Franciaországnak a jóvátételt és a biztonságot illetőleg garanciákat kell követelni anélkül, hogy békés szándékaival felhagyna.

Nem szabad másféleképpen kockáztatni a ruhrvidéki vállalkozás sikerét. Meg kell kísérelni végre a jóvátétel kérdésének általános rendezését, azonban a rendkívüli zálogjogokat nem szabad egyszerűen cserébe adni a teljesítésnek ígéretéért. Néme ország multja ilyen irányban nem nyújt garanciát. Nem szabad magunkat olyan adósra bízni, aki eddig semmit sem tett kötelezettségének teljesítésére.

Poincaré akadályokat akar gördíteni a német jóvátétel rendezése elé.

London, április 25. A Daily News jelentése szerint Poincaré nyilván arra törekszik, hogy a jóvátételi probléma rendezésének akadályokat gördítsen útjába. Anglia és Belgium, továbbá amint híre jár Olaszország is, a szakértők jelentésének elfogadása mellett vannak, azonban a francia miniszterelnöknek további akadékoskodására lehet számítani.

A belga kormány hajlandó a ruhrvidéki szankciók enyhítésére.

Páris, április 25. A L'Oeuvre brüsszeli tudósítójának értesülése szerint a belga kormány felfogásában változás állott be, eleinte azon a nézetten voltak, hogy a Ruhr-vidék megszállása olyan szankciókkal helyettesítendő, amelyeket a szövetségesek előre és egyöntetűen állapítanak meg. London a belga miniszterelnök nagy meglepetésére nem mutatott nagy hajlandóságot ehhez a tervhez. A külügyi hivatal úgy találta, hogy túlságosan sok nehézség merülne fel, semhoggy meg lehetne állapodni a szankciók módjairól és hogy mit lehet komoly mulasztásnak nevezni. Ezt az álláspontot Brüsszelben a londoni belga követ jutatta kifejezésre. Ennek elutazása után más alapot találtak. A szakértők jelentését szösz szerint veszik és arról beszélnek, hogy megszüntetik azon gazdasági és pénzügyi intézkedéseket, amelyek a Ruhr-vidéket a német birodalom többi részétől elválasztották és csak helyőrségeket hagynak hátra, amelyeket fokozatosan vonnak vissza Németország fizetéseinek arányában.

Franciaország válasza a jóvátételi bizottságnak.

Páris, április 23. A Petit Parisien értesülése szerint Franciaországnak a jóvátételi bizottság legutóbbi határozatára adott hivatalos válasza új okmány, amelynek tartalmára nézve a Quay D'Orsay teljes hallgatásba burkolódzik. Arra az esetre, ha a szövetségesek válasza ma délelőtt a jóvátételi bizottság titkárságához megérkezik, azt azonnal hivatalos vizsgálat alá veszik és a tanácskozást egy későbbi hivatalos ülésen folytatják.

Párisban angol-belga közeledéstől félnék.

Páris, április 25. A meghívás, amelyet Macdonald a belga miniszterelnökhöz és külügyminiszterhez intézett, Párisban kinos feltűnést keltett. Theunis és Rymans ugyan Párisban tesznek előbb látogatást, ebben azonban az itteni körök csupán megnyugtató kísérletet látnak. Theunis és Rymans bizonyossággal megígérték, hogy Macdonaldnál a jövő pénteken látogatást tesznek. Párisban azt hiszik, hogy Macdonald meg fogja kísérelni a belga kormányfőfiakat meggyőzni az angol álláspont helyességéről, a francia állásponttal szemben,

és olyan megoldást remélnék, amely majd Magyarországnak lehetővé teszi, hogy megkapja a szanálási kölcsönt.

mig ugyanis Anglia a szakértői jelentés azon-nali végrehajtása mellett van, addig Franciaország különböző módosításokat tart szükségesnek, amelyek szigorított garanciákat teremtenének meg.

Az angol kormány felfogása a német jóvátétel rendezésének sürgetéséről.

Páris, április 25. Azon utasításokban, amelyeket az angol kormány a nagykövetek konferenciájába kiküldött angol delegátushoz intézett, a konferenciának a német ellenőrzés

Ezer méter mély ártézikutat kap a városi gőzfürdő?

A vásárhelyi kútfuró ajánlata. — Földgáz és meleg víz után akar kutatni Riegler professzor.

Szeged, április 25. (Saját tudósítónktól) Szinte az unalomig sokat irtunk már Szeged város örök problémájáról, a zavarlatlan vízellátás biztosításának kérdéséről, azonban állandóan vissza kell térnünk mégis erre a témára, mivel aktualitása csak fokozódik. A vízellátás Szegeden ahelyett, hogy javulna, egyre tűrhetlenebbé válik. Néhány évvel ezelőtt még csak a forró nyári hónapok veszedelme volt a vízhiány, ma azonban már a leghidegebb téli napok sem mentesítik az emeleti lakások lakóit a vízbeszerzés gondjaitól. Az elmúlt télen nagyon sokat szenvedtek a vízhiány miatt, sokszor megtörtént, hogy napokon keresztül nem jutott fel a „magasnyomású” vízvezeték vize hozzájuk és — ha a jelek nem csalnak — egyelőre remény sem lehet a viszonyok javulására. A tapasztalat már régen beigazolta azt a felfutást, hogy a szegedi vízműzériákon új ártézikutak furásával nem lehet segíteni. A múlt év nyarán két új ártézikutat is fúrtak, de javulás egyáltalában nem mutatkozott. Az 1924. évi városrendezési programban is szerepel az ártézikutak számának szaporítása — a polgármester kijelentése szerint egy, esetleg két új kútfúrásról lesz szó —, de kézzel fogható eredményt ettől sem vár senki. Akkor hibázták el a dolgot, amikor a város vízműtelepét ártézikut rendszerrel valószínűsítették meg ahelyett, hogy a Tisza vizét használták volna fel alkalmas szűrőkészülékek segítségével erre a célra. Momentán talán olcsóbb megoldást jelentett az ártézikut, azonban kétségtelen, hogy végül nagyon ráfizel a város, mert előbb-utóbb mégis csak át kell majd térnie a praktikusabb megoldásra. A meglevő ártézikutak vízbősége ugyanis évről-évre csökken és csakhamar elkövetkezik az idő, amikor hasznavehetetlenné válik valamennyi. Ennek bekövetkezését siette meg az is, hogy ugyszólván minden ártézikut ugyanabból a víztétegből kapja a vizet, a víztétege gazdagsága pedig nem kimeríthetetlen.

A szegedi vízhiánynak ezenkívül van egy másodrendű oka is: a vízpazarlás. Nem a vízdíjfitetők vízpazarlására gondolunk, hiszen normális körülmények között ez nem nevezhető vízpazarlásnak, ha valaki napjában akár háromszor is megfürdik, hanem arra a pazarlásra, amit a különböző városi üzemek, elsősorban a gőzfürdő vízfogyasztása és az utcalocsolás jelent. A gőzfürdő hihetetlen mennyiségű vizet használ el naponta — a magasnyomású vízvezeték vizéből. Van ugyan két külön ártézi kutja is, azonban az egyik teljesen elapadt, a másikból pedig cénnavékony sugárban szivárog csak a víz és így a fürdő nem sokra megy vele.

Már régóta kísért a városházán az a terv, hogy a gőzfürdő vízsükségletét a vízműtelep teljes kikapcsolásával kellene valahogyan biztosítani. Ez csak úgy képzelhető el, ha a gőzfürdő számára egy olyan új ártézikut fúrnak, amely nem abból a túlterhelt rétegből kapja a vizet, melyből a többi ártézikut táplálkozik, hanem valami új, mélyebben fekvő és gazdagabb víztéteget keresnek fel. A terv keresztülvitele eddig mindig fennakadt a pénzkérdésen. Szeged városában ugyanis sohasem volt és ha így marad, nem is lesz soha pénz arra, amire kell. Ezért maradt el a terv a tényleges, ezért aludt el a központi városháza és ezérl vált nevetségessé az eszményi nívó kérdése.

tárgyában adandó válaszára nézve az angol kormány kijelentette, hogy a jelen pillanatban időszerűtlen volna végleges felszólítást küldeni Berlinbe; célszerűbb volna egyelőre arra szorítkozni, hogy Németországot a kérdés rendezésének sürgősségére figyelmeztessék.

A jóvátételi bizottság ülése.

Páris, április 25. A jóvátételi bizottság pénteken délelőtt ülést tartott. Az ülésen tudomásul vette a francia, a belga és az angol kormány választát, amelyben ezek a szakértők következtetéseit elfogadják. A belga válasz kijelenti, hogy Belgium az új terv ama részének végrehajtása ügyében, amely az ő feladata lesz, a többi szövetségesekkel lép érintkezésbe. Az olasz kormány választát holnapra várják. A válaszokat, mihielyt valamennyi beérkezik, nyilvánosságra hozzák.

Az eltemetett tervek azonban egyszer-másszor kikelnek sírjukból és előjönnek kísérteteni. Így most is feltámadt a gőzfürdő külön ártézikutjának a terve is, dr. Riegler Gusztáv egyetemi tanár volt legfőbb ébresztője. Riegler professzor — mint ismeretes — már évek óta foglalkozik az Alföld talajának tanulmányozásával, a föld alatt rejtőzö természetes kincsek után kutat és mindent elkövet, hogy azokat valahogy felhozza a napvilágra. Munkáját természetesen nagyon megnehezíti az anyagi erők hiánya, mert az államnak — hasonlóan Szeged városához — mindenre inkább van pénze, mint tudományos kutatások előmozdítására és így azok kénytelen-kelletlen az elmélet keretei között maradnak anélkül, hogy a gyakorlati térre mehetnének át.

Riegler professzor fellelése szerint Szeged alatti földtőlent elhúzódik az a réteg, amelyből Kecskeméten, Orosházán és még több más alföldi városban bő mennyiségű földgázi és ásványtartalmu melegvizet nyernek. Riegler professzor felleléseire alapította Kenéz Tamás hőmezővásárhelyi ártézi kútfuró-vállalkozó is azt az ajánlatát, amit mostanában nyújtott be a városi gőzfürdő igazgatóságához. Kenéz Tamás vállalkozik arra, hogy egyezer méter mélységű ártézikutat fúrjon a gőzfürdő számára (a legmélyebb ártézikut Szegeden 394 méter) igen előnyös feltételek mellett. Nem kíván mást, mint a munkabérek megítérését és annak a csőnyagnak az árát, amely bennmaradna a furandó kutba. Hozzávetőleges számítás szerint a kut így is körülbelül háromszázmillió koronába kerülne. A kútfurás tudományos irányítását és ellenőrzését dr. Riegler Gusztáv díjtalanul vállalná. Riegler professzor egyébként biztosan reméli, hogy ez a kútfurás igazolná felleléseit, hogy a mélyebben fekvő rétegek megtalálják azt, amelyből a földgáz kerülne elő és megtalálják azt a víztéteget is, amely magas hőfoku vízzel látná el a gőzfürdőt. A legmélyebb szegedi ártézikut vize huszon-négy fokos.

A vállalkozó ajánlatával legközelebb foglalkozik a városi üzemek központi igazgatósága. Kíváncsian várjuk, hogyan dönt fölőte. Papp Ferenc, a városi gőzfürdő üzemvezető igazgatója érdeklődésünkre elmondotta, hogy a kútfuráshoz szükséges háromszázmillió koronának jelentékeny része kikérülne a gőzfürdő vagyonából, a hiányzó részt pedig a város adhatná kölcsön rövid terminusra, mert abban az esetben, ha beválik a kut, ha elég meleg vizet kap belőle a gőzfürdő, az üzem évi szénszükségletének legalább felét megtakaríthatná és így a kölcsönt egy éven belül visszafizethetné a városnak.

Lehet, hogy a városi üzemek központi igazgatóságának vannak olyan tagjai, akik idegenkednek minden bizonytalan kimenetelű vállalkozástól. Kétségtelen, hogy ez a kútfurás az ilyen vállalkozások közé tartozik, azonban nem szabad megfeledkezni arról, hogy csak a vállalkozás viheti előre a dolgokat, azután meg a kockára tett háromszázmillió koronával szemben (amely alig ér tízenötezer aranykoronát), mérhetetlenül nagyobb értékű esélyességek vannak, ha más nem is, de az bizonyos, hogy a furandó kut jelentékeny teherrel mentesítené a vízműtelepet és így a vízellátás csak javulna valamivel.